

[Dræbye]

grundlag for at foretage en nøjere vurdering i udvalget.

Med disse bemærkninger skal vi tilsige ministeren en positiv udvalgsbehandling.

Ministeren for offentlige arbejder (Arne Melchior):

Jeg har atter anledning til at rette en tak til ordførerne for den velvillige og positive modtagelse af dette forslag, som nok indeholder både lidt flere penge og lidt flere følelser og principper end det foregående punkt på dagsordenen. Jeg tror, jeg i en kronologisk besvarelse af indlæggene også vil få lejlighed til at kommentere de mere principielle og aktuelle spørgsmål for postetaten.

Jeg siger tak til hr. Normann Andersen, fordi han indledte så overordentlig venligt og positivt, og jeg kan sige, at jeg har da noget at fortælle og vil være glad for måske i mundtlig form at give en lille rapport om den rejse, jeg har været på. Det, der på rejsen særligt har drejet sig om post, skal jeg så komme tilbage til om lidt, når jeg svarer hr. Knud Lind.

Hr. Normann Andersen var inde på – og det var også andre af ordførerne, i hvert fald hr. Ole Henriksen – at der nu var et stigende tempo i forhøjelserne af portoen. Det er en sandhed med modifikation. Dette mere eller mindre årligt tilbagevendende lovforslag behøver ikke altid at ligge på en bestemt tid af folketingsåret, og tempoet er altså ikke tænkt accelereret. Der vil kun være dette ene forslag om forhøjelse i denne samling, det tror jeg godt jeg kan give tilsagn om uden at lege profet, men det er da rigtigt, at vi har fremsat det lidt tidligere på året i år; bl.a. for at kunne holde stigningen nede er det vigtigt for årsresultatet, at en ikrafttræden kan ske temmelig tidligt på kalender- og finansåret. Dette er grunden.

Så talte hr. Normann Andersen om aviserne, og hvis jeg her skal holde mig til dagbladene, vil jeg gentage dette, som vil være kendt for mange medlemmer, at der er noget tilfældigt i den indirekte tilskudspolitik, folketingsrådet fører over for dele af dagspressen. Nogle blade, der hverken er at karakterisere ved størrelse, partiforhold eller andet, støtter folketingsrådet simpelt hen tilfældigt via post- og telegrafvæsenets konto, medens andre, som kunne være fuldt lige så berettigede, på

grund af en række praktiske forhold ikke er omfattede af denne støtte. Det er ikke nogen logisk eller rimelig ordning, men o.k., det er folketingsrådets vilje, at det skal være sådan, og mediekommissionen har for nylig anbefalet, at vi ikke forringer de nugældende regler, og det har vi at rette os efter. Jeg tror ikke, at man med nogen rimelighed kan ynke de af dagbladene, der får denne støtte, fordi de kan benytte sig af postvæsenets distribution, og som så må finde sig i at følge med i prisudviklingen.

Hr. Normann Andersen slutter med at sætte spørgsmålstegn ved velviljen. Jeg noterede mig, at der ikke var modvilje, og jeg takker for den modtagelse, socialdemokratiet dermed har givet forslaget, og er naturligvis til rådighed med kulegravning under udvalgsarbejdet.

Må jeg under ét takke regeringspartierne ordførere, fordi de har bekræftet nødvendigheden af at bringe underskud af den art, P&T hidtil har måttet leve med, ud af verden. Det er givetvis ikke lysteligere for konservative, venstre, CD og kristeligt folkeparti at lægge hånd og stemme til dette, for som hr. Hahn var inde på, er det ikke særlig populært, men vi er her altså ikke for at gøre os populære, og jeg er ikke på min post for at blive populær. Hvis nogen tror, at det morer mig, eller at jeg har sadistiske tilbøjeligheder, således at jeg har stor lyst ved at forhøje den ene eller den anden art af takster – jeg har næsten ikke bestilt andet, siden jeg tiltrådte – tager man altså fejl, men vi er under en vis nødvendighedens lov, og jeg takker, fordi man fra mange sider, også uden for regeringspartierne, har indset dette.

Hr. Povl Brøndsted var inde på, at der er nogle, der kan distribuere pakker billigere og med lige så god en service, som P&T kan. Det vil jeg bestride. Det kan man i hvert fald ikke i mange af de distrikter, hvor hr. Povl Brøndstedes parti har sine vælgere. Det kan man kun, hvis man tager de bedste ruter på de bedste tidspunkter og lader resten ligge. Det er klart, så kan man en hel masse af den art. Men postvæsenet er forpligtet på en helt anden måde, og det er folketingsrådet, der har pålagt postvæsenet disse forpligtelser. Derfor kan det ikke nytte noget, at man lader nogle tage de bedste dele af kagen. Når man spiser sandkage, kan det altså ikke nytte, at man tager rosiner og sukat og lader sandet ligge.